

Прилог 2. Начела добре регулаторне праксе, у складу са Резолуцијом Народне скупштине о законодавној политици

Народна скупштина очекује од свих учесника у законодавном процесу да поштују следећа **начела**:

Начело јавности које подразумева јавно представљање полазних основа законског уређивања дате области, нарочито циљним групама на које се односи, те најаву, припрему и усвајање прописа у редовном законодавном поступку који омогућава квалитетно учешће јавности на коју се ти прописи примењују.

Начело неопходности које подразумева да:

- (1) се пропис усваја само када је то неопходно, као резултат свеобухватне анализе свих регулаторних инструмената у области која је предмет регулације;
- (2) пропис не може да садржи непотребне процедуре и административне трошкове;
- (3) се на основу континуираног праћења примене прописа утврди потреба да се он стави ван снаге или измени и допуни.

Начело делотворности које подразумева да:

- (1) се прописом решавају уочени проблеми;
- (2) је пропис применљив;
- (3) пропис јасно дефинише овлашћења надлежних државних и недржавних субјеката као носилаца јавних овлашћења;
- (4) су субјекти на које се пропис односи у могућности да га поштују и по њему поступају.

Начело економичности које подразумева да:

- (1) пропис на нивоу друштва има за последицу већу корист него трошкове;
- (2) се циљеви остварују прописом уз најниже трошкове, узимајући у обзир алтернативе прописима и различите приступе и облике прописа;
- (3) је друштвено оправдана дистрибуција (позитивних и негативних) последица на различите друштвене групе или да су предвиђене мере на основу којих се ублажава неравноправност распоређивања тих последица.

Начело сразмерности које подразумева да:

- (1) су оптерећења која пропис намеће субјектима на које се односи сврсисходна и оправдана;
- (2) се приликом израде прописа користи сврсисходан ниво анализе ефеката прописа.

Начело одговорности које подразумева да надлежни органи поступају сходно професионалном кодексу понашања када преузму политичку одговорност за ваљаност усвојених политика и остваривање постављених циљева, уз поштовање хијерархије норми, правног система и номотехнике.

Начело одређености које подразумева обавезу овлашћеног предлагача да припреми јасне и опште разумљиве одредбе којима се обезбеђују правна извесност, једнакост пред законом, те предупредују различита тумачења или имплементације у пракси.

Начело поједностављења које подразумева једноставне процедуре уз могућност коришћења савремених инструмената без непотребних оптерећења, кодификацију појединачних области и припрему пречишћених текстова, спречавање измена и допуна једног прописа другим, као и одлагање примене прописа који је већ ступио на снагу без оправданих разлога.

Начело приступачности захтева од надлежних органа да обезбеде упознавање јавности с новим прописима у разумним роковима за примену, који само изузетно могу бити краћи од рокова прописаних Уставом, те да обезбеде бесплатан приступ ажурираним и једноставним базама важећих прописа.